

Riabagoaschterliad

D'Liachter aus, d'Liachter aus,
d'Goaschter kummet a'.
Nix we na, nix we naus
und uf Goaschterbah'.

D'Musik spielt, d'Musik spielt,
uf dr Goaschterbah',
wenn es gilt, au mol wild,
zoaget, was se ka'.

Alte Köpf, junge Tröpf
schauklet duranand,
schauklet rom, schauklet nom,
send aus Rand und Band.

G'sicher hät's do, o lätz,
dass oam's Grausa kunnt;
Hexabruat, g'füllt mit Wuat,
's wurd oam wahrlich z'bunt.

O je, o je: Se kummet im Karree
und machet mords Grimassa na,
mords Grimassa na,
se kummet im Karree! O je!

O je, o je: Se lachet uf da Zäh'
und lachet scho' da Winter aus,
scho da Winter aus,
se lachet uf da Zäh'! O je!

Wenn's goaschteret und munklet,
isch es bald soweit,
wenn d' Goaschterauga funklet,
kunnt an andre Zeit.

Wenn's goaschteret und munklet,
send mr wieder froh;
und wenn dr Mo' am Himmel stoht,
fast zum Greife noh,
und jed'ra Riab a Liacht ufgoht:
No isch d'Kirbe do.

Text: Egon Rieble Musik: Josef Sohm